

บทสรุปรายงานการประเมินผลรายวิชา EAP Writing ปีการศึกษา 2523

สรุปโดย อัจฉรา วงศ์โสธร
วรรณพร วีรวัดน์

วัตถุประสงค์

การประเมินผลรายวิชา EAP Writing ซึ่งสถาบันภาษาได้จัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตในคณะนิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ รวม 5 คณะ ในภาคปลายของปีการศึกษา 2523 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ทักษะคิดและความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนรายวิชานี้เกี่ยวกับกระบวนการเรียน การจัดการเรียนการสอน บทบาทของอาจารย์ และเนื้อหาของบทเรียน

2. แรงจูงใจในการเรียนของนิสิต และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับความสามารถในการเขียน และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชา EAP Writing

3. ความก้าวหน้าในด้านความสามารถในการเขียน โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถซึ่งใช้สอบ 2 ครั้ง ก่อนเรียนและเมื่อจบการเรียนรายวิชานี้แล้ว

4. องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนอันประกอบด้วย กลไกของการเขียน (mechanics) คำศัพท์ (vocabulary) ไวยากรณ์ (grammar) การแสดงออกในด้านความคิดเห็น (idea and fluency) ว่านิสิตที่เรียนรายวิชานี้มีความสามารถในด้านใดมากน้อยเพียงไร และความสามารถแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับความสามารถรวมในการเขียนมากน้อยเพียงไร

5. ทักษะคิดและความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้ ทั้งที่เป็นผู้ร่วมเขียนบทเรียน และไม่ได้ร่วมเขียนบทเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ประโยชน์และความเหมาะสมของเนื้อหาของบทเรียน

6. ทักษะคิดของผู้บริหารระดับคณะบดี หรือรองคณะบดีฝ่ายวิชาการ ในทั้ง 5 คณะ ที่มีต่อรายวิชา EAP Writing

เครื่องมือวิจัย แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบ EAP แบบทดสอบสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชาการเขียนแบบ EAP แบบสอบถามทัศนคติอาจารย์ นิสิตและแบบสอบถามในด้านแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นแบบปฏิบัติการ (action research) เพื่อประเมินผลโปรแกรมการเรียนการสอนที่ดำเนินอยู่

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 ของคณะนิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ และการบัญชี รัฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ที่เรียนรายวิชา EAP Writing ในปีการศึกษา 2523 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มอย่างมีแบบแผน (Stratified random sampling) โดยเลือกคณะละ 1 กลุ่ม จำนวนรวมทั้งสิ้น 214 คน หรือประมาณร้อยละ 10 ของกลุ่มประชากร และกลุ่มประชากรที่เป็นอาจารย์สอนรายวิชานี้ทุกคน จำนวน 18 คน

การเก็บข้อมูล

มีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนของนิสิตไปทำการทดสอบกับนิสิตในกลุ่มตัวอย่างในช่วงโมงสั้น ๆ ของการเรียนรายวิชา EAP Writing
2. แจกแบบวัดแรงจูงใจในการเรียน
3. แจกแบบสอบถามทัศนคติให้กับนิสิตในกลุ่มตัวอย่างและกับอาจารย์
4. เมื่อจบการเรียนการสอนแล้ว ก่อนนิสิตจะสอบประจำภาคได้ นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนที่ใช้สอบแล้วก่อนเรียนนำไปทดสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อวัดความก้าวหน้าทางความสามารถภาษาอังกฤษ
5. นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่เคยทำการเก็บข้อมูลแล้วไปเก็บข้อมูลอีกครั้งหนึ่งก่อนที่นิสิตจะสอบประจำภาค
6. รวบรวมคะแนนที่นิสิตในกลุ่มตัวอย่างสอบได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ประจำภาคของรายวิชา EAP Writing

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทำแยกเป็นรายคณะ และรวมทั้ง 5 คณะ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

- ทาค่าความถี่ และร้อยละ
- ทาค่า chi-square
- ทาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson-product-moment correlation

คณะผู้ดำเนินงาน

ผู้ดำเนินงานประกอบด้วย อัจฉรา วงศ์โสธร กัญญาทิพย์ สิงหะเนติ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ ปรีญา ธีระวงศ์ ศุภวรรณ ลีลาวิวัฒน์ ศิริพร พงษ์สุรพิพัฒน์ วรรณพร วีรววัฒน์ นราพร โรจนจันทร์ บิยนารถ เหมะสุจิ และภาวิณี นาวารัตน์

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 : ความคิดเห็นและทัศนคติของนิสิต
- ตอนที่ 2 : แรงจูงใจในการเรียนของนิสิต
- ตอนที่ 3 : ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรายวิชา EAP Writing
- ตอนที่ 4 : ทัศนคติและความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน
- ตอนที่ 5 : ทัศนคติของผู้บริหารในคณะต่าง ๆ

ตอนที่ 1 : ทัศนคติและความคิดเห็นของนิสิตในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ก. กระบวนการเรียน (ดูภาคผนวกที่ 1 สำหรับตารางแจงรายละเอียด)

กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

ก. ในด้านกระบวนการเรียน นิสิตปรึกษาเพื่อนมากกว่าอาจารย์เป็นเปอร์เซ็นต์สูงสุด และมักจะปรึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน นิสิตจะปรึกษาอาจารย์เป็นบางครั้ง และนิสิตมักเตรียมตัวเรียนโดยทำการบ้านล่วงหน้า

ข. ในด้านการจัดโปรแกรม การเข้าชั้นเรียนจำเป็นในการเรียนเฉพาะบางบท นิสิตต้องการเข้าเรียนส่วนใหญ่ 3 ชม./สัปดาห์ และนิสิต 46.7% เห็นว่าไม่ควรเอาคะแนนเข้าชั้นเรียนมารวมอีก 42.2% เห็นว่าควรคิดให้ 10 คะแนน การเข้าเรียนทำให้นิสิตเข้าใจดีกว่าทำเอง ส่วนผู้ที่ไม่เข้าเรียนนั้นเนื่องมาจากว่ามีงานส่วนตัว การเช็คชื่อช่วยให้ นิสิตรับผิดชอบมากขึ้น และนิสิตต้องการให้จัดเป็นศูนย์บริการด้วย

ก. นิสิตต้องการอาจารย์เป็นที่ปรึกษาและช่วยอธิบาย ขณะนี้อาจารย์ช่วยนิตี้อย่างพอเพียง นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์จะเป็นคนไทยหรือต่างชาติก็ได้ นิสิตมักจะต้องการให้อาจารย์อธิบายจุดสำคัญ และตรวจและแก้งานให้ดูบนกระดาน

ง. ในทำนเนื้อหาของบทเรียนนั้น ผู้ตรวจคำตอบควรเป็นอาจารย์ Key มีประโยชน์มาก การเขียน paragraph จำเป็นเฉพาะบางหัวข้อ นิสิตควรเขียนเองบ้างหรือแบ่งกลุ่มช่วยกันเขียนแล้วแต่โอกาส คนในกลุ่มควรมีจำนวน 3 คน แบบฝึกหัดสุดท้ายของบทเรียนควรให้เป็นการบ้าน เพราะมีเวลาทำนาน

ตอนที่ 2 : แรงจูงใจในการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (ดูภาคผนวกที่ 2 สำหรับตารางแจกรายละเอียด)

กล่าวโดยสรุปคือ นิสิตส่วนใหญ่เรียนวิชานี้เนื่องจากมีประโยชน์กับอาชีพและเป็นวิชาบังคับ นิสิตคณะนิเทศศาสตร์เรียนเนื่องจากเป็นวิชาบังคับ แต่เมื่อตอบใน Post-test ส่วนใหญ่เรียนเนื่องจากชอบ มีประโยชน์กับอาชีพ และเป็นวิชาบังคับ นิสิตรัฐศาสตร์เรียนเพราะเป็นวิชาบังคับในตอนแรก แต่ใน Post Test ส่วนใหญ่ตอบว่า เนื่องจากเป็นประโยชน์กับอาชีพและเป็นวิชาบังคับ สำหรับคณะเศรษฐศาสตร์ในตอนแรกเรียนเนื่องจากมีประโยชน์กับอาชีพและเป็นวิชาบังคับ หลังจากเรียนแล้วส่วนใหญ่คิดว่าเรียนเนื่องจากชอบด้วย

นิสิตส่วนมากคิดว่ามีประโยชน์ปานกลาง และเหมาะกับระดับความรู้ นิสิตนิเทศศาสตร์คิดว่าต้องใช้ความพยายามมาก นิตีศาสตร์ปานกลาง คณะเศรษฐศาสตร์และรัฐศาสตร์คิดว่าพยายามมากในตอนแรก แต่ใน Post Test คิดว่าปานกลางเท่านั้น นิสิตส่วนใหญ่คิดว่าวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วช่วยได้ปานกลาง ความตั้งใจที่เรียนมีปานกลาง ส่วนใหญ่ทำงานนอกเวลาปานกลาง นิสิตนิเทศศาสตร์มีความสนใจวิชานี้มาก นิตีศาสตร์ปานกลาง รัฐศาสตร์ส่วนใหญ่ตอนแรกสนใจมาก แต่เมื่อเรียนแล้วลดลงเป็นปานกลาง ส่วนนิตีเศรษฐศาสตร์สนใจปานกลาง

ตอนที่ 3 สรุปการรายงานผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา “การเขียนอังกฤษสำหรับสาขาวิชา” (EAP Writing) ของคณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

1. วัตถุประสงค์

1.1 ประเมินระดับความสามารถ (ทักษะ) ในการเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาก่อนและหลังเรียนของนิสิตแต่ละคณะทั้ง 5 คณะ อันได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี โดยพิจารณาความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา EAP Writing ตามหลักสูตรของสถาบัน

1.2 หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างทักษะในการเขียน โดยส่วนรวมกับองค์ประกอบของทักษะในการเขียนต่างๆ คือ ทักษะในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและตัวสะกด (mechanical skill) การใช้คำศัพท์ (vocabulary) ไวยากรณ์ (grammar) และการแสดงออกทางภาษาและความคิดเห็น (idea)

1.3 หาค่าสหสัมพันธ์ของทักษะการเขียนวัดโดยแบบทดสอบวัดความสามารถ (Proficiency test) และแบบทดสอบสัมฤทธิ์ (Achievement test) กับหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเขียนตอนกลางภาคกับปลายภาค

2. เครื่องมือที่ใช้

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

2.2 แบบทดสอบสัมฤทธิ์ วัดผลการเรียนการเขียนอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาในตอนกลางภาค (mid-term) และปลายภาค (final)

3. การเก็บข้อมูล

3.1 ใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชาชุดเดียวกัน 2 ครั้ง คือ เมื่อก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test)

3.2 เก็บคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนการเขียนของนิสิตในตอนกลางภาคและปลายภาค

4. กลุ่มตัวอย่าง

นิสิตปี 2 ใน 5 คณะที่เรียนวิชา EAP Writing ประจำปีภาคปลายปีการศึกษา 2523 จำนวนทั้งสิ้น 79 คน โดยมีนิสิตจากคณะนิเทศศาสตร์ 17 คน นิติศาสตร์ 12 คน รัฐศาสตร์ 17 คน เศรษฐศาสตร์ 21 คน พาณิชยศาสตร์และการบัญชี 12 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติ t-test เพื่อหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนสอบวิชาความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

ใช้สถิติ Pearson Correlation Analysis เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของทักษะในการเขียนกับความสามารถในการเขียน

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 คณะนิเทศศาสตร์

6.1.1 นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ พิจารณาการคำนวณผล สอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถ pre-test และ post-test ไม่มีการพัฒนาความสามารถรวมในการเขียนอังกฤษหลังจากการเรียนอังกฤษสำหรับสาขาวิชา แต่มีการพัฒนาทักษะซึ่งเป็นองค์ประกอบในการเขียนรวม คือ ทักษะการแสดงออกทางคำนำการใช้ ภาษาและความคิด ส่วนความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์นั้น หลังจากเรียนวิชา EAP Writing ตามหลักสูตรสถาบันภาษาแล้ว จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความสามารถในคำนำการใช้ตัวชี้ขึ้นพอประมาณ

6.1.2 องค์ประกอบของทักษะการเขียนที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับความสามารถในการเขียนของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ โดยพิจารณาจากคะแนนรวมแต่ละคะแนนและทักษะของ pre-test และ post-test คือ การใช้ไวยากรณ์ในการสอบ pre-test และการแสดงออกทางภาษาและความคิดในการสอบ post-test

6.1.3 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียน ซึ่งวัดโดยแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาคมีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย

6.2 คณะนิเทศศาสตร์

6.2.1 ความสามารถรวม (ทักษะ) ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตคณะนิเทศศาสตร์ หลังเรียนวิชาการเขียนอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (EAP Writing) ตามหลักสูตรของสถาบันภาษา สูงขึ้นจากความสามารถในการเขียนก่อนเรียนวิชานี้เล็กน้อย โดยพิจารณาจากการคำนวณผลสอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถ pre-test และ post-test

สำหรับความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์ก็เช่นกัน หลังการเรียนวิชา EAP Writing นิสิตคณะนิเทศศาสตร์ มีความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์สูงขึ้นเล็กน้อยจากความสามารถก่อนเรียนวิชานี้

6.2.2 องค์ประกอบของทักษะการเขียนที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับความสามารถในการเขียนของนิสิตคณะนี้พิจารณาจากคะแนนแต่ละทักษะของ pre-test และ post-test คือการแสดงออกทางภาษาและความคิด จะสัมพันธ์กับความสามารถรวมใน pre-test และการใช้ไวยากรณ์ จะสัมพันธ์กับความสามารถรวมในการสอบ post-test

6.2.3 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนวัดโดยแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค มีค่าสหสัมพันธ์สูงมาก

6.3 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

6.3.1 นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มีการพัฒนาความสามารถรวมในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นมากหลังจากการเรียนวิชา EAP Writing ของสถาบัน ทั้งนี้พิจารณาจากการคำนวณผลสอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถ pre-test และ post-test และนอกจากทักษะในการใช้ตัวสะกดวรรคตอนเท่านั้นที่ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชานี้ไม่แตกต่างกัน ทักษะซึ่งเป็นองค์ประกอบอื่นๆ ในการเขียนรวมอันได้แก่ การใช้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และการแสดงออกทางภาษาและความคิด นิสิตคณะนี้มีการพัฒนาขึ้นมากหลังจากผ่านการเรียนวิชา EAP Writing โดยเฉพาะการแสดงออกทางภาษาและความคิด จะมีการพัฒนาสูงขึ้นมากกว่าทักษะอื่นๆ

6.3.2 องค์ประกอบของทักษะการเขียนที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับความสามารถในการเขียนของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คือความสามารถทางไวยากรณ์ ใน pre-test และการแสดงออกทางภาษาและความคิดใน post-test

6.3.3 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนซึ่งรางวัลจากแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค มีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย

6.4 คณะรัฐศาสตร์

6.4.1 นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีการพัฒนาความสามารถรวมในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นมาก หลังจากการเรียนวิชาการเขียนสาขาวิชาของสถาบันภาษาแล้ว โดยพิจารณาจากการคำนวณผลสอบจากแบบทดสอบวัดความสามารถ pre-test และ post-test ทั้งนี้ ความสามารถทุก ๆ ทักษะ ซึ่งเป็นองค์ประกอบความสามารถรวมในการเขียนก็พัฒนาขึ้นทุกทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการแสดงออกทางการใช้ไวยากรณ์ และการแสดงออกทางความคิดนั้น มีการพัฒนาสูงกว่าความสามารถในทักษะอื่น ๆ เป็นพิเศษ

ส่วนความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์ก็เช่นกัน นิสิตคณะรัฐศาสตร์ก็มีการพัฒนาความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์ขึ้นเล็กน้อยหลังจากผ่านการเรียนวิชาการเขียนอังกฤษสำหรับสาขาวิชาแล้ว

6.4.2 องค์ประกอบของทักษะการเขียนที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับความสามารถในการเขียนของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ โดยพิจารณาคะแนนรวมและคะแนนแต่ละทักษะของ pre-test และ post-test คือ การแสดงออกทางภาษาและความคิด ซึ่งมีความสัมพันธ์สูงมากกับความสามารถในการเขียน post-test และการใช้ไวยากรณ์มีความสัมพันธ์สูงกับความสามารถในการเขียน post-test

6.4.3 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนซึ่งวัดโดยแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค มีความสัมพันธ์กันเล็กน้อย

6.5 คณะเศรษฐศาสตร์

6.5.1 นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ มีการพัฒนาความสามารถรวมในการเขียนอังกฤษสาขาวิชา หลังจากเรียนวิชา EAP Writing หลักสูตรของสถาบันแล้ว ทั้งนี้พิจารณาจากผลสอบจากแบบทดสอบความสามารถ pre-test และ post-test โดยถึงแม้ว่าทักษะนี้เป็นองค์ประกอบอันได้แก่ การใช้คำศัพท์ และการใช้ไวยากรณ์ ไม่มีการพัฒนาขึ้นมากแต่อย่างใด แต่ทักษะในการใช้ตัวสะกดและวรรคตอน และการแสดงออกทางภาษาของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ ก็มีการพัฒนาขึ้นจากก่อนเรียนวิชา EAP Writing นี้

ส่วนความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์นั้น หลังจากผ่านการเรียนวิชา EAP Writing แล้ว นิสิตมีการพัฒนาการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์ดีขึ้น

6.5.2 องค์ประกอบของทักษะการเขียนที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด กับความสามารถในการเขียนภาษาของนิสิตคณะนี้ โดยพิจารณาจากคะแนนรวมและคะแนนแต่ละทักษะของ pre-test และ post-test คือ การใช้คำศัพท์ในการสอบ pre-test และการแสดงออกทางภาษา และความคิดในการสอบ post-test

6.5.3 ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนซึ่งวัดโดยแบบทดสอบกลางภาคและปลายภาค มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

สรุปผลรวม

สรุปผลรวมโดยทั่ว ๆ ไปจากการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสาขาวิชาของนิสิตแต่ละคณะทั้ง 5 คณะ อันได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ก่อนเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษสาขาวิชา (EAP Writing) และหลังเรียนวิชานี้ตามหลักสูตรของสถาบันแล้วปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่แสดงว่ามีการพัฒนาความสามารถรวมในการเขียนสูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากคะแนนการเขียนรวมของคณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชีนั้นดีขึ้นจากคะแนนการเขียนรวมก่อนเรียนวิชา EAP Writing นี้ และโดยที่มีนิสิตคณะนิติศาสตร์คณะเดียวที่คะแนนรวมความสามารถในการเขียนอังกฤษหลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียน แต่นิสิตคณะนี้ก็แสดงการพัฒนาทางด้านการแสดงออกทางภาษาและความคิด ซึ่งเป็นทักษะประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของความสามารถรวมในการเขียน นอกจากนี้ยังเป็นที่น่าสนใจว่า ในระหว่าง 5 คณะนี้ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ มีการพัฒนาทางด้านความสามารถรวมในการเขียนสูงที่สุด

ส่วนการพัฒนาทักษะองค์ประกอบต่าง ๆ ของความสามารถรวมในการเขียนแล้วจะเห็นได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการพัฒนาทางด้านการแสดงออกทางภาษาและความคิดที่เด่นชัดกว่าการพัฒนาทางด้านอื่น ๆ ดังจะเห็นได้ว่าคะแนนทักษะการแสดงออกทางภาษาและความคิดของผลทดสอบหลังเรียนของคณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนวิชานี้ ทักษะที่เป็นองค์ประกอบซึ่งมีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด ถัดไปก็คือทักษะการแสดงออกทางการใช้ไวยากรณ์ ดังจะเห็นจากผลของการวิเคราะห์ของคณะนิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

สำหรับความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์นั้น เป็นที่เห็นได้ชัดเจนว่า นิสิตทุกคณะมีการพัฒนาความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์สูงขึ้นจากความสามารถในการใช้ตัวชี้ทางไวยากรณ์ก่อนเรียนวิชานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะพาณิชยศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ มีการพัฒนาที่เห็นเด่นชัดมาก

ตอนที่ 4 : ทักษะคิดและความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน (ดูภาคผนวกที่ 3 สำหรับตารางแฉงรายละเอียด)

ในการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้สอน 55.6% และเป็นทั้งผู้สอนและเขียนบทเรียน 44.4% ทั้งผู้สอน

ที่ไม่ได้เขียนบทเรียนและผู้สอนที่เขียนบทเรียน มีความเห็นว่า ไม่ควรให้นิสิตเรียนเองเพียงอย่างเดียว ส่วนใหญ่คิดว่าควรมีทั้งสองอย่างประกอบกัน ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนเห็นว่าวิชานี้มีประโยชน์ ส่วนใหญ่เห็นว่านิสิตมีความสนใจดีเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอนและเขียนบทเรียนส่วนมากเห็นว่าบทเรียนดีแล้วในด้านปริมาณคำอธิบาย ความยากง่ายและความยาว หากมีการแก้ไขควรให้บทเรียนสั้นลง ผู้สอนมีความเห็นว่าบทเรียนควรแก้ไขให้ยากขึ้น เวลาที่ใช้สอนแต่ละบทส่วนใหญ่คิดว่าควรเป็น 4-5 ชั่วโมง part สุดท้ายของแต่ละบทควรใช้นิสิตต่างคนต่างเขียนในห้อง

เกี่ยวกับคู่มืออาจารย์โดยทั่วไปนี้ ผู้สอนคิดว่ามีประโยชน์มาก แต่ผู้สอนและผู้เขียนบทเรียนว่ามีประโยชน์พอควร ส่วนมากคิดว่าไม่ควรลอก suggested answers บนกระดาน วิธีการสอนที่แนะนำในคู่มือมีประโยชน์ปานกลาง การประเมินผลงานนิสิตควรให้เป็นเกรด ผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่าควรตรวจงานเขียน อาจารย์ควรแก้ไขข้อผิดพลาดให้นิสิตผู้สอนและเขียนคิดว่าควรเก็บบนกระดาน การวัดผล 2 ครั้งที่มีอยู่ดีแล้ว และจำนวนงานเขียนในแต่ละบทพอเพียงแล้วการแบ่งคะแนนตามที่ทำอยู่คือ 40-40-20 เหมาะสมแล้ว คะแนนเก็บ 20 คะแนนนั้น ส่วนใหญ่คิดว่าควรขึ้นอยู่กับงาน คุณภาพ เวลา และการเข้าเรียน ส่วนมากคิดว่าควรเช็คเวลาเรียน การจัดจำนวนนิสิตในกลุ่ม อาจารย์ส่วนใหญ่พอใจแล้ว เป็นที่น่าสนใจที่ครึ่งหนึ่งของผู้ตอบคิดว่า นิสิตควรเรียน 3 ชม./สัปดาห์ และอีกครึ่งหนึ่งคิดว่าควรเป็น 4 ชม./สัปดาห์

ตอนที่ 5 : สรุปข้อเสนอแนะของผู้บริหารทางวิชาการของคณะต่าง ๆ เกี่ยวกับการรายวิชา EAP Writing คณะนิติศาสตร์

โดยทั่วไป เนื้อหาการสร้างบทเรียนแบบฝึกหัดนั้น น่าสนใจ ทั้งวิชานี้ก็มีประโยชน์ต่อนิสิตทั้งในปัจจุบัน สำหรับการศึกษาคู่และสำหรับอาชีพในอนาคต ฉะนั้นวิชานี้จึงสมควรเป็นวิชาบังคับ สำหรับจำนวนชั่วโมงเรียนต่อหนึ่งสัปดาห์นั้น ยิ่งมากเท่าไรก็ยิ่งเป็นประโยชน์เท่านั้น แต่เนื่องจากนิสิตจำต้องเรียนวิชาอื่นด้วย สี่ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์ก็ค่อนข้างเหมาะสม

มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาดังนี้

1. ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับคณะมากขึ้น
2. เพิ่มการสอนในระดับ vocabulary มากขึ้น โดยให้คำนิยามของคำศัพท์มากขึ้น ในบทที่ยากหรือคำที่จำเป็น ไม่ว่าจะคำศัพท์ที่อยู่ใน field ของนิสิตหรือไม่ นอกจากนี้ควรจะต้องมีประโยชน์ที่มีคำศัพท์เหล่านั้นปรากฏใน text ออกมาวิเคราะห์ หรืออธิบายหรือยกตัวอย่างการใช้คำนั้น ๆ ในประโยคให้เห็นกระจ่างลงไปในบทเรียน นอกเหนือจากไวยากรณ์ที่สอน

3. ควรเพิ่มกฎเกณฑ์นี้ นิสิตควรจะทำและไม่ควรจะทำ “dos and don'ts” ลงในบทเรียนเพื่อเน้นเป็นข้อเตือนใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์บางอย่างที่จำเป็น เช่น การใช้ articles ฯลฯ

4. ควรเน้นการสอน key sentence (topic sentence) มากกว่าเดิม เช่น แจกแจงวิธีการเขียน topic sentence ให้ละเอียด โดยอาจจะต้องเพิ่ม model paragraph ให้มีมากกว่าหนึ่ง และเปรียบเทียบ topic sentence ของทั้ง 2 paragraph ว่า มีความต่อเนื่องกันอย่างไร

ควรมีรูปภาพประกอบบทเรียน โดยรูปนั้น ๆ ควรเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของบทเรียนหรือคำศัพท์ในบทเรียน เพื่อลดความเครียดของเนื้อหาบทเรียนและดึงดูดความสนใจของนิสิต นอกจากนี้ chart และ diagram แม้จะร่างดีแล้ว แต่ควรจะให้มีความหลากหลายมากกว่าเดิมด้วยเหตุผลเดียวกัน

การฝึกฝนแบบฝึกหัดของแต่ละ paragraph ยิ่งมากเท่าไรก็จะได้ผลดีขึ้น แต่ถ้าจะให้หัวข้อมากเกินไปก็จะเกินเวลาของนิสิต ฉะนั้น ควรเน้นจุดสำคัญของการฝึกฝน ที่การให้นิสิตทำงานของตนเองหลังจากที่อาจารย์ได้ตรวจแล้วมากกว่าการสั่งงานในครั้งแรก

คณะนิเทศศาสตร์

1. ควรจัดให้มีการหัดเขียนในรูปแบบ *โน้มน้าวจิตใจ* บ้าง (เพื่อประโยชน์สำหรับผู้ที่เรียนด้านการโฆษณา – ประชาสัมพันธ์) เพราะเป็นอีก topic หนึ่งที่มีรูปแบบเฉพาะตัว เช่น

- อาศัยความรู้ในการเลือกใช้คำที่จะจูงใจให้เห็นคล้อยตาม
- อาศัยความสามารถในการย่อ, เน้น, และมีลีลาเฉพาะตัว

2. เพิ่มแบบฝึกหัดที่จะเสริม analytical/argumentative ability ของนิสิต เพราะสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มีการเรียนการวิจารณ์มาก

- ฝึกให้แสดงความคิดเห็นโต้แย้ง หรือคล้อยตาม
- ให้แสดงเหตุผลว่า ทำไมถึงเห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย เป็นต้น
- ให้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำ structure แบบหนึ่งแบบใดที่ได้เรียนมาประยุกต์ในการวิจารณ์ข้อความใดข้อความหนึ่งที่เรียน

3. ควรให้ความสำคัญกับเรื่องของ *เวลา* ให้มาก โดยกำหนดเวลาสำหรับทำแต่ละแบบฝึกหัดเพื่อฝึกความว่องไวในการทำงานแข่งกับเวลา เช่น ต้องเขียน news article ในระยะเวลาอันจำกัด

ภาคผนวกที่ 1

ตอนที่ 1 : ทักษะคติและความคิดเห็นของนิสิตในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

ก. กระบวนการเรียน

ผู้ท่ินิสิตปรึกษาเมื่อมีปัญหา				เวลาที่นิสิตปรึกษา			
ก	ข	ค	ง	ก	ข	ค	ง
10	68.9	17.8	2.2	25.6	16.7	31.1	26.7
ก. อาจารย์มากกว่าเพื่อน ข. เพื่อนมากกว่าอาจารย์ ค. อาจารย์และเพื่อน ง. ไม่ปรึกษาใครเลย				ก. ในเวลา ข. นอกเวลา ค. ทั้งในและนอกเวลา ง. เฉพาะเตรียมสอบ			

จำนวนครั้งที่นิสิตปรึกษาอาจารย์			ความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเตรียมตัวเรียน		
ก	ข	ค	ก	ข	ค
1.1	91.1	7.8	36.7	40.2	22.2
ก. ทุกครั้ง ข. บางครั้ง ค. ไม่เลย			ก. อ่านและเตรียมล่วงหน้า ข. ทำการบ้าน ค. ทำทุกอย่างในห้องเรียน		

ข. การจัดโปรแกรม

การเข้าเรียน			จำนวน ชม./สัปดาห์ที่ต้องการเข้าเรียน			
ก	ข	ค	ก	ข	ค	ง
31.1	63.3	5.6	20.0	56.7	14.4	4.4
ก. จำเป็นมาก ข. จำเป็นบางบท ค. ไม่จำเป็น			ก. 4 ชม./สัปดาห์ ข. 3 ชม./สัปดาห์ ค. 2 ชม./สัปดาห์ ง. 1 ชม./สัปดาห์			

การคิดคะแนนเข้าชั้นเรียน			เหตุผลของการเข้าเรียน				
ก	ข	ค	ก	ข	ค	ง	จ
11.1	42.2	46.7	41.1	35.5	67.8	45.6	7.8
ก. 5 ข. 10 ค. ไม่เอาคะแนนมารวม			ก. พบอาจารย์และซักถามปัญหา ข. อาจารย์ช่วยการทำแบบฝึกหัด ค. เข้าใจดีกว่าทำเอง ง. ต้องการเฉลย จ. อื่น ๆ				

เหตุผลของการไม่เข้าเรียน						การเช็คชื่อ		ความต้องการทัศนคติให้จัดมีศูนย์บริการ		
ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ก	ข	ก	ข	ค
3.3	11.1	21.1	16.7	1.1	1.1	53.3	45.6	44.4	44.4	11.1
ก. ไปศึกษาวิชาอื่น ข. ทำแบบฝึกหัดเอง ค. ทำงานส่วนตัว ง. อื่น ๆ จ. ก และ ข ฉ. ค และ ง						ก. ช่วยให้ทัศนคติ รับผิดชอบ ข. ไม่ช่วย		ก. มาก ข. ปานกลาง ค. ไม่เลย		

เวลาที่ควรทำแบบฝึกหัดสุดท้ายของบทเรียน							เหตุผลที่ควรทำเป็นการบ้าน					
ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ช	ก	ข	ค	ง	จ	ฉ
27.8	24.4	14.4	4.4	2.2	2.2	1.1	22.2	2.2	17.8	1.1	1.1	1.1
ก. เป็นการบ้าน ข. ในชั้นเรียนพร้อมปรึกษา ค. ในชั้นเรียนในลักษณะสอน ง. อื่น ๆ จ. ก และ ข ฉ. ก และ ค ช. ข และ ค							ก. มีเวลานาน ข. ปรึกษาเพื่อนได้ ค. ไม่เสียเวลาเรียน ง. ไม่ชอบลักษณะแบบการสอน จ. อื่น ๆ ฉ. ก และ ข					

ภาคผนวกที่ 2

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา

		เหตุผลที่เรียนวิชานี้						ประโยชน์		
		ก	ข	ค	ง	จ	ฉ	ก	ข	ค
นิเทศศาสตร์	PRE	—	3.7	14.8	3.7	33.3	44.4	29.6	63.0	7.4
	POST	—	4.5	4.5	4.5	50.0	36.4	36.4	50.0	13.6
นิติศาสตร์	PRE	—	4.5	40.9	18.2	18.2	18.2	18.2	68.2	13.6
	POST	—	—	15.4	23.1	23.1	38.5	38.5	46.2	15.4
รัฐศาสตร์	PRE	3.3	6.7	36.7	10.0	20.0	23.3	36.7	63.3	—
	POST	4.2	4.2	29.2	4.2	37.5	20.8	37.5	58.3	4.2
เศรษฐศาสตร์	PRE	—	—	12.5	16.7	37.5	33.3	37.5	54.2	8.3
	POST	—	—	26.1	8.7	26.1	39.1	26.1	69.6	4.3
รวมทุกคณะ	PRE	0.8	4.6	24.4	10.7	32.8	26.7	29.0	64.9	6.1
	POST	1.2	2.4	19.5	5.8	35.4	32.9	34.1	57.3	8.5
		ก. ชอบ ข. มีประโยชน์กับอาชีพ ค. เป็นวิชาบังคับ ง. ก และ ข จ. ข และ ค ฉ. ก, ข และ ค						ก. มาก ข. ปานกลาง ค. น้อย		

		ความคาดหวัง			ความพยายาม			วิชาที่เรียนมาช่วยเพียงใด		
		ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
นิเทศศาสตร์	PRE	14.8	81.5	3.7	74.1	22.2	3.7	15.4	46.2	38.2
	POST	27.3	72.7	—	63.6	36.4	—	13.0	34.8	52.2
นิติศาสตร์	PRE	22.7	77.3	—	45.5	54.5	—	22.7	54.5	22.7
	POST	25.0	75.0	—	23.1	76.9	—	15.4	61.5	23.1
รัฐศาสตร์	PRE	40.0	60.8	—	70.0	23.3	6.7	40.0	40.0	20.0
	POST	12.5	83.3	4.2	66.7	33.3	—	20.8	54.2	25.0
เศรษฐศาสตร์	PRE	16.7	83.3	—	62.5	37.5	—	16.7	50.0	33.3
	POST	—	100	—	21.7	83.9	4.3	26.1	39.1	34.8
รวมทุกคณะ	PRE	24.4	74.0	1.5	62.6	35.1	2.3	25.4	51.5	23.1
	POST	14.8	84.0	1.2	46.3	52.4	1.2	19.3	45.8	34.9
		ก. ยาก			ก. มาก			ก. มาก		
		ข. เหมาะสมกับความรู้			ข. ปานกลาง			ข. ปานกลาง		
		ค. ง่าย			ค. น้อย			ค. น้อย		

		ความตั้งใจ			ปริมาณการทำงานนอกเวลา			ความสนใจ		
		ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
นิเทศศาสตร์	PRE	33.3	55.6	11.1	11.5	73.1	15.4	59.3	37.0	3.7
	POST	21.7	73.9	4.3	30.4	47.8	21.7	47.8	47.8	4.3
นิติศาสตร์	PRE	13.6	72.7	13.6	9.6	85.7	4.8	22.7	72.7	4.5
	POST	23.1	76.9	—	23.1	61.5	15.4	46.2	53.8	—
รัฐศาสตร์	PRE	36.7	50.0	13.3	20.0	60.0	20.0	53.3	46.7	—
	POST	20.8	66.7	12.5	17.4	65.2	17.4	41.7	45.8	12.5
เศรษฐศาสตร์	PRE	50.0	50.0	—	31.8	54.5	13.6	50.0	50.0	—
	POST	30.4	60.9	8.7	—	73.9	26.1	30.4	65.2	4.3
รวมทุกคณะ	PRE	35.9	56.5	7.6	19.2	68.8	12.0	48.9	48.6	1.5
	POST	24.1	68.7	7.2	17.1	62.2	20.7	41.0	53.0	6.0
		ก. มาก			ก. มาก			ก. มาก		
		ข. ปานกลาง			ข. ปานกลาง			ข. ปานกลาง		
		ค. น้อย			ค. น้อย			ค. น้อย		

หมายเหตุ ข้อมูลของคณะพาณิชย์มีแต่ pre- เท่านั้น

ภาคผนวกที่ 3

ตอนที่ 4 ทักษะคติและความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

ความเหมาะสมที่ นิสิตเรียนเอง		การแก้ไข		ประโยชน์	ความสนใจของนิสิต	
ก	ข	ก	ข	ก	ก	ข
10.0	90.0	37.5	62.5	100.0	90.0	10.0
	100.0	37.5	62.5	100.0	87.5	12.5
ก. เหมาะสม ข. ไม่เหมาะสม		ก. ครูสอน ข. ครูสอนและ เรียนเอง		ก. มีประโยชน์	ก. สนใจ ข. ไม่สนใจ	

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

ควรแก้ไขบท เรียนหรือไม่		แก้ไขอย่างไร		ปริมาณคำอธิบาย ในแต่ละบท			ความชัดเจนของ คำอธิบาย	
ก	ข	ก	ข	ก	ข	ค	ก	ข
30.0	70.0	—	100.0	10.0	10.0	80.0	77.8	22.2
57.1	42.9	100.0	—	—	12.5	87.5	50.0	50.0
ก. ดีแล้ว ข. ควรแก้ไข		ก. สั้นลง ข. ยากขึ้น		ก. มากไป ข. น้อยไป ค. ดีแล้ว			ก. กระจ่าง ข. ไม่กระจ่าง	

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

ความยากง่ายของบทเรียน			ความยาวของบทเรียน			เวลาที่ใช้สอนแต่ละบท		
ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
20.0	20.0	60.0	10.0	10.0	80.0	44.4	44.4	11.1
16.7	16.7	66.7	25.0	—	75.0	14.3	71.4	14.3
ก. ยากไป ข. ง่ายไป ค. ดีแล้ว			ก. ยาวไป ข. สั้นไป ค. ดีแล้ว			ก. 3-5 ช.ม. ข. 4-5 ช.ม. ค. มากกว่า 5 ช.ม.		

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

กิจกรรมที่ให้นักศึกษาทำ part สุดท้ายของแต่ละบท				ประโยชน์ของ คู่มืออาจารย์		ควรทำอย่างไรต่อ suggested answers		
ก	ข	ค	ง	ก	ข	ก	ข	ค
62.5	12.5	12.5	12.5	60.0	40.0	14.3	57.1	28.6
75.0	—	25.0	—	37.5	62.5	16.7	83.3	—
ก. ต่างคนต่างเขียนในห้อง ข. เขียนเป็นกลุ่มในห้อง ค. เขียนเป็นการบ้าน ง. อื่น ๆ				ก. มาก ข. มีพอควร ค.		ก. ลอกบนกระดาน ข. ไม่ลอก ค. อื่น ๆ		

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

ประโยชน์ของวิธีการสอน ที่แนะในคู่มือ			การประเมินผลงาน ของนิสิต			ความคิดเห็นเรื่องการตรวจ งานเขียนประจำบท		
ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
40.0	50.0	10.0	50.0	20.0	30.0	50.0	37.5	12.5
37.5	50.0	12.5	75.0	—	25.0	28.6	28.6	42.9
ก. มีมาก ข. ปานกลาง ค. น้อย			ก. เป็นกรต ข. ให้ผ่าน-ไม่ผ่าน ค. เป็นคะแนน			ก. แก้ให้นิสิต. ข. ให้สัญลักษณ์ของความผิด ค. แก้บนกระดาน		

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

การวัดผลมี 2 ครั้ง และงานเขียนแต่ละบท	การแบ่งคะแนน 40-40-20	คะแนนเก็บ 20% ควรขึ้นอยู่กับ....		
ก	ก	ก	ข	ค
100.0	100.0	—	40.0	60.0
100.0	100.0	12.5	25.0	62.5
ก. พอแล้ว	ก. เหมาะสม	ก. งานที่ส่ง ข. งาน, คุณภาพและเวลา ค. งาน, คุณภาพ, เวลา การเข้าเรียน		

ผู้สอน
ผู้สอนและเขียน
บทเรียน

การเช็คเวลาเรียน		ความพอใจการจัด จำนวนนิสิตในกลุ่ม		จำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์	
ก	ข	ก	ข	ก	ข
60.0	40.0	60.0	40.0	50.0	50.0
50.0	50.0	62.5	37.5	50.0	50.0
ก. ควร ข. ไม่ควร		ก. พอใจ ข. ไม่พอใจ		ก. 3 ชม./สัปดาห์ ข. 4 ชม./สัปดาห์	